

Aleksander Dobrowolski, Wacław Pogorzelski

Nosocice, gm. Głogów, woj. legnickie.
Stanowisko 18

Informator Archeologiczny : badania 21, 33

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

stanowiska zagrożoną przez prace budowlane. Założono trzy wykopy o obszarze 17 arów. Łącznie odkryto i wyeksplorowano 76 obiektów wiążących się z osadami z okresu neolitu /schyłek cyklu kultur kręgu nadnajańskiego/, wczesnej epoki brązu, kultury łużyckiej.

Materiały zabytkowe pozyskane w trakcie badań oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum w Głogowie, Ośrodku Archeologiczno-Konserwatorskim.

Badania będą kontynuowane.

WOSOCICE, gm. Głogów
woj. legnickie
Stanowisko 18

Muzeum w Głogowie
Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski

Badania prowadzili mgr Aleksander Dobrowolski oraz mgr Wacław Pogorzelski. Finansowało Muzeum w Głogowie, Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu neolitu, wczesnej epoki brązu, kultury łużyckiej, wczesnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest około 125 m na południowy-wschód od zabudowań żarkowa na terenie przeznaczonym pod budowę Osiedla Piastów w Głogowie. Badania ratownicze obejmowały 10 wykopów o łącznej powierzchni 21,5 ara, rozmieszczonych na całym obszarze stanowiska. Wyeksplorowano łącznie 36 obiektów archeologicznych wiążących się z osadami z okresu neolitu /schyłek cyklu kultur kręgu nadnajańskiego, kultura amfor kulistych/, wczesnej epoki brązu, kultury łużyckiej, wczesnego średniowiecza.

Materiały zabytkowe pozyskane w trakcie badań oraz dokumentacja znajdują się w Muzeum w Głogowie, Ośrodku Archeologiczno-Konserwatorskim.

Na obszarze stanowiska przystąpiono do kopania wykopów pod fundamenty domów i prace archeologiczne z konieczności ograniczają się do kontroli wykopów oraz doraźnych interwencji w przypadku niszczenia obiektów archeologicznych.

NOWY MŁYN
woj. włocławskie
Stanowisko 6

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził dr Ryszard Grygiel. Finansowali: MKZ w Włocławku, Urząd Miasta i Gminy w Erześciu Kujawskim oraz Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi. Czwarły sezon badań. Osada fazy wóreckiej grupy wschodniej kultury pucharów lejkowatych. Ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu.

Kontynuowano badania drugiego skupiska obiektów i materiałów, odkrytych w 1986 r. Przebadano dalsze 340 m² osady /ogółem w ciągu czterech sezonów 1600 m²/. Uchwycono czytelne granice zasięgu tej drugiej koncentracji w kierunkach północnym i zachodnim. Na badanym odcinku materiały ceramiczne i krzemienne występowały już nielicznie i prawie w całości zostały odkryte w pobliżu trzech jam. Z wypełniska jam pochodzą fragmenty naczyń, z których zrekonstruowano dotąd puchar i misę. Pozyskano też próbki węgla drzewnych do badań radiowęglowych.

Ustalono granice pełnego zasięgu materiałów z wczesnej epoki brązu, odkrytych w 1966 r. Skupisko ceramiki i krzemieni /wyłącznie z surowca świeciechowskiego/ nie przekraczało wielkością 25 m² i leżało poza zasięgiem opisanego skupiska materiałów i obiektów kultury pucharów lejkowatych.

Materiały z badań przechowywane są w zbiorach MAIE w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.